

редовнитѣ членове на постоянния комитетъ да бждатъ 10 и въ гласоподавателнитѣ бюлетини да се вписватъ само шесть имена, замѣняващитѣ да бждатъ трима и да се вписватъ само двѣ имена, за да могатъ да се избиратъ поне петъ души отъ малцинствата (чл. 104 отъ Орган. уставъ). И въ отношение на правата на постоянния комитетъ сполуката бѣ грамадна. Отъ една постоянна комисия, натоварена да бди върху изпълнението на рѣшенията на Областното събрание и да му докладва върху тѣхъ и върху бюджета, както прѣдлагаха турцитѣ, постоянниятъ комитетъ стана едно тѣло, до което генералъ-губернаторътъ трѣбваше да се допитва за всичко, което надминаваше изпълнението на законитѣ; което съ него между сесиитѣ правѣше и закони, наречени публично-административни правилници; което имаше право да контролира всички чиновници и да ги дава подъ сждъ; и което най-послѣ отваряше допълнителни кредити, когато се докажеше, че вписанитѣ въ бюджета суми сж недостатъчни. (Чл. 50, 51, 55, 107 и пр.).

Фесъ или калпакъ? Тоя въпросъ, тѣй свърѣмененъ въ 1904 за реформираната жандармерия на Македония, бѣ капиталенъ и за Източна Румелия въ 1879. И той се рѣши въ полза на калпака, благодарение пакъ на шума, вдигнатъ отъ насъ и на настояването на руситѣ. На стр. 1043 отъ Синята книга, Turkey, № 9 (II) се намира писмото отъ 14 май 1879 на посланика Лейардъ до лордъ Солзбери, съ което му се съобщава, че подиръ настояването на генералъ Столипина да не влиза въ Източна-Румелия съ фесъ, генералъ-губернаторътъ, князь Алеко Богориди, рѣшилъ да надене калпакъ. Въпрѣки това рѣшение обаче той трѣгна отъ Цариградъ за Пловдивъ съ фесъ. Но секретарътъ на генералъ Столипина го прѣсрѣщна по желѣзницата и му заяви категорически, че генералътъ не отговаря за послѣдствията, ако влѣзе въ Пловдивъ съ фесъ, и Богориди се принуди да извади отъ багажа си по-отрано приготвения калпакъ съ червено дъно и да влѣзе съ него въ столицата на Южна България. (Синя книга, Turkey, № 9, 1879, стр. 1041).

Едва пристигналъ въ нея, князь Богориди праща при членоветѣ на европейската комисия своя главенъ секретаръ, покойния Гаврилъ Кръстевичъ, за да ги пита, дали при прочитанието на фермана за неговото назначение като генералъ-